

μον τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἀπεκάλεσεν ὁ Κωνσταν-
τιος, ὁ δὲ Μελέτιος λέγει ὅτι ἦν « ἀνὴρ ἐνάρετος, διδακτι-
κὸς, διδάσκων τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἐκκλησίας, ἐν ἑορ-
ταῖς καὶ κυριακαῖς, νηστευτῆς, φιλακόλουθος, ζηλωτῆς
τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως », ψυχὴν ἔχων, κατὰ
βιογράφον ἄλλον, καὶ παιδείαν καὶ φρόνημα γενναῖον καὶ
πλήρες ὀρθοδόξου θεοσεβείας, διδάσκων ἔργῳ τε καὶ λόγῳ
τὴν ἀρετὴν. Καὶ ὁ μὲν πολυγραφώτατος μοναχὸς Καισάριος
ὁ Δαπόντες ὀνομάζει σοφώτατον, ἐπαινεῖ δὲ τὴν παιδείαν
αὐτοῦ ὅ τε Lequien καὶ ὁ φίλος Κ. Σάθας, ἐγκρατῆ παρα-
διδούς αὐτὸν τῆς ἀραβικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς φιλολογίας¹³.
Εὐμενῆ δ' εἶπε περὶ τοῦ ἀνδρὸς καὶ Nointel ὁ τότε παρὰ
τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ γαλάτης πρεσβευτῆς, μέχρι δὲ τινος
καὶ ὁ Ricaud¹⁴. Πρόσθετε τούτοις Αὐξέντιον τὸν πρῶην
Σοφίας μητροπολίτην, « θεῖον ἄνδρα » καλοῦντα, « τῇ
πατριαρχικῇ περιωπῇ καὶ τῷ ἀποστολικῷ καὶ οἰκουμενικῷ
φρόνῳ ἄριστα διαπρέψαντα »¹⁵, καὶ Γεράσιμον τὸν ἀεί-

13. Σάθας Νεοελλ. Φιλολογία· σελ 354. Lequien Oriens
Christianus· τόμ. Α', στήλη 343, 345, 346.

14. Ζαβίρα Θεάτρον· σελ. 259. Ricaud Histoire de l'estat
présent de l'Eglise Grecque et de l'Eglise Arménienne; tra-
duite de l'Anglois par M. de Rosemond. A Middelbourg
1692, σελ. 110. Ἴδε καὶ Cornelio Magni Πάρμα· 1692, Β' μέρος.
Lettera prima, Constantinopoli, 15 Σεπτεμβρίου 1673. σελ. 1—85.

15. Ὁ πρῶην Σοφίας Αὐξέντιος ἐπαύθη κατὰ ἰούλιον τοῦ 1680
ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰακώβου τοῦ ἀπὸ Δαρίστσης· τὰ δὲ μνηεῖα τοῦ
Διονυσίου ποιούμενον βιβλίον φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην: « Ἑρμη-
νεῖα καὶ ἀκολουθία εἰς ἐγκαίνια ναοῦ, ἀφιερωθεῖσα τῷ παναγιωτάτῳ καὶ
θειοτάτῳ δεσπότη κυρίῳ κυρίῳ Γαβριὴλ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ·
ἡγεμονεύοντος τοῦ Ὑψηλοτάτου αὐθέντου κυρίου κυρίου Ἰωάννου
Κωνσταντινίου Βασσαράβα Βοεβόδα πάσης Οὐγγροβλαχίας· καὶ νῦν τὸ
πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου
πρῶην Σοφίας κυρίου κυρίου Αὐξεντίου, πρὸς τὸ παρέχεσθαι δωρεὰν

